

Р Е Ш Е Н И Е № 735

гр. Перник, 03 ноември, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Игнат Георгиев
Членове: Стефан Станчев
Ивайло Иванов

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 724 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационно производство по чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП, чрез процесуалния им представител против съдебно решение, постановено по нах дело № 107 по описа на районен съд Перник, с което е отменено Наказателно постановление № Fo89499 от 28 ноември 2013 г. на Директора на ТД на НАП, офис Перник. С отмененото от РС наказателно постановление на НЧ „****“, град Перник, кв. „****“ представлявано от ***, на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция от 4 000 лв. за нарушение по чл. 7, ал. 1 от НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

В жалбата се излагат касационни възражения за неправилно приложение на материалния закон, че решението е неправилно и се дължи отмяната му. Касаторът счита, че извършването на нарушението е било установено по безспорен начин, а именно, че във връзка с осъществяване дейност на читалището по набиране на приходи няма монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство. За горното според касатора са налице и достатъчно доказателства, което от фактическа страна не се оспорва от представителя на въззивника. В касационната жалба е направено искане да се отмени решението на районния съд и на негово място да се постанови ново такова, с което наказателното постановление бъде потвърдено.

Ответникът по касационна жалба не взема отношение.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник дава заключение за неоснователност на жалбата, като следва да се потвърди решението на районен съд.

Касационната инстанция, след като провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон и във връзка с направените от касатора оплаквания за нарушение на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, въз основа на доказателствата по делото, намери жалбата за допустима, тъй като е подадена от надлежна страна в рамките на преклузивния четиринадесет дневен срок, а разгледана по същество за основателна поради следните съображения.

Административно наказателната отговорност на персонифицираното юридическо лице с нестопанска цел, народно читалище в кв. „****“ на град Перник е ангажирана за това, че при извършена проверка от служители на ТД

на НАП е установено, че читалището не е изпълнило задължението си да монтира, въведе в експлоатация и да използва регистрирано в компетентната ТД на НАП – София, ФУ при отчитани на приходите от отдадени под наем от читалището помещения, както и от префактурирането на консумираната ел. енергия от наематели на помещения в читалището. Вменено е нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба Н-18/06 г. на МФ.

Факт, че читалището не е монтирало ФУ е безспорен.

В хода на производството пред въззивния съд, въззивника, чрез пълномощника си е поддържал твърдение, което правилно не е споделено от съда, че за приходи или разходи се издавали фактури. Извода на РС в тази насока е правилен, че фактурите нямат нищо общо с нарушението заради което се ангажира административно наказателната отговорност на въззивника. В този смисъл са развити и оплаквания в касационната жалба, но те са без отношение към самата жалба, тъй като в тази връзка мотивите на РС са издържани и прецизни.

Касационен състав на Административен съд Перник изцяло приема мотивите на РС във връзка с развитите от въззивника оплаквания. Определящо е, че тези оплаквания не са правно обосновани, както е приел РС.

Недостатък на решението и правния извод на РС, като е отменил НП е, че след като безспорно е установено нарушението по чл. 7 от Наредба Н-18/06 г., след като е установил, че няма нарушения за неотразени приходи.

Съдебният състав на първата съдебна инстанция, след като е установил от фактическа и правна страна, че неправилно е приложен материалният закон, доколкото съгл. чл. 185, ал.2, изр. второ от ЗДДС, когато нарушението не води до неотразяване на приходи - се налагат санкциите по ал.1 не е приел да преквалифицира нарушението, което е довело до неправилен по същество правен резултат. При проверката, извършена от органите по приходите, не е констатирано "неотразяване на приходи", като в административно-наказателната преписка няма налични такива доказателства. РС е направил извод, единствено да констатира, че след като АНО с бланковото посочване на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС при определяне на административно наказателната отговорност е допуснал нарушение, като не е приложил изр. второ на тази разпоредба. Няма нормативна пречка да се преквалифицира правната страна на нарушението, когато не се влошава статуса на наказвания субект. Изпадането в такъв формализъм не е довело до правилен правен извод, че следва да се отмени изцяло издаденото наказателно постановление. При това положение, буди недоумение правната преценка на административно-наказващия орган (АНО) да приложи разпоредбата на чл. 185, ал.2, изр.1 от ЗДДС без да са налице данни за "неотразени приходи". Този извод на АНО е неправилен, но е бил предмет на съдебен контрол и за прецизност, след като е налице доказано нарушение и има възможност да се ангажира административно наказателната отговорност на ответника, съдът е бил длъжен да измени наказателното постановление, а не да го отмени.

Тази законова възможност е имал въззивния съд, защото в мотивната част при обсъждане на фактите по спора, съда е приел, че нарушението на чл. 7 от Наредбата е установено. Формализирането на приложимостта на изречение първо или второ от разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложително, а след като е установил, че по отношение на санкционираното лице намира приложение хипотезата на изр. второ от разпоредбата, било е задължително да се измени наказателното постановление като се приеме установената от фактическа страна правна квалификация.

Вмененото на ответника по касационната жалба административно нарушение е доказано от фактическа и правна страна.

С цел гарантиране на документалната обоснованост на разходите и приходите разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗКПО поставя изискване данъчно задължените лица, в т. ч. и сдруженията с нестопанска цел, както е в настоящия случай, при извършване на стопанска дейност да регистрират и отчитат приходите от нея чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ по ред, определен с Наредба № Н-18/2006 г., освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Липсата на фискална касова бележка от фискално устройство, когато е налице задължение за издаването ѝ, е основание за непризнаване на счетоводен разход за данъчни цели.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) (в сила от 08.ІІІ.2013 г.) всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ, в случая – фактурите, манифестирани от пълномощника на ответника в настоящото производство. Безспорно е, че ответника съгласно ЗНЧ има права да извършва ограничена по обем търговска дейност, а доходите от наем на имущество са търговски сделки по същината си. Това, че читалището не е “търговец” по смисъла на закона не е основание да се смята, че е изключен от задължените по чл. 3 от Наредбата лица.

На основание разпоредбата на чл. 118, ал. 2 от ЗДДС, ФУ задължително трябва да имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка с НАП.

Редът и начинът за издаване на фискални касови бележки и за установяване на дистанционна връзка с НАП са определени с Наредба № Н-18 от 2006 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

Лицата, респективно дейностите, освободени от задължението за издаване на фискална касова бележка, са изброени в чл. 4 и чл. 5 от Наредба № Н-18/2006 г. Юридическите лица с нестопанска цел, каквито са сдруженията, към които са и „народните читалища“, които имат приходи от търговска дейност – в частност, безспорно инкасираните суми от получавани наеми, не са сред изрично изброените в тези правни норми. Следователно за тях съществува задължение за издаване на фискална касова бележка за извършваните доставки на стоки или услуги, освен когато плащането се извършва чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран

пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

Като задължено лице по смисъла на чл. 118 от ЗДДС народното читалище следва да регистрира и отчита събираните в брой суми от наем и организирани приходни дейности чрез ФУ и да осигури дистанционна връзка с НАП. От такъв режим са освободени членския внос или даренията, чрез които читалищата набират средства за издръжка.

На основание изложеното, за касационен състав е наложително да отмени решението на РС, с което е отменено наказателното постановление, издадено срещу ответника.

С пропускане да се визираща приложената редакция на санкционната разпоредба на чл. 185, ал.2, изр.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, не е нарушено правото на защита на административно наказваното СНЦ – читалище в кв. *** на гр. Перник. Като е приел друго, съдът е постановил неправилно решение поради противоречие с материалния закон, което е касационно основание за отмяна на решението на въззивния съд по чл. 348, ал.2 във вр. с ал.1, т. 1 от НПК и за постановяване на друго по същество, тъй като не се налага връщане на делото за ново разглеждане за изясняване на относими към правилното приложение на закона обстоятелства. С преквалифициране на нарушението не се утежнява положението на административно наказваното лице, тъй като се прилага по лека санкция, съответстваща на нарушението и относимостта му към нарушението, но при условията на чл. 185, ал. 2, изр. второ от ЗДДС. Следва да се постанови ново решение, като при безспорно установените факти и на основание касационната жалба от АНО, наказателното постановление бъде изменено, като се определи санкция в размерите по ал. първа от чл. 185 от ЗДДС. При определяне размера на санкцията, касационен състав намира, че същата следва да се определи в размер на 1000 лева. Аргумент за това е, системно бездействие по спазване задължение за отчитане приходи към държавна институция – приходните счетоводни документи – фактурите са за около 9 месеца, а задължението за монтиране и въвеждане на ФУ по отношение на задължените лица, както е ответника е от 2006 г., от когато е в действие Наредба Н-18/06, ведно със всичките ѝ изменения.

Воден от изложеното, касационният съд на основание чл. 222, ал.1 от АПК във вр. с чл. 63, ал.1 от ЗАНН и чл. 348, ал.1, т.1 от НПК

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ решение № 357, постановено по н.а.х.д. № 107/2014 г. на районен съд Перник, като вместо него **ПОСТАНОВИ**:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № Fo89499 от 28 ноември 2013 г. на Директора на ТД на НАП, офис Перник, с което на НЧ „***“, град Перник, кв. „***“, улица „***“ № 11, ЕИК *** представлявано от ***, на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция от 4 000 лв. за нарушение по чл. 7, ал. 1 от НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, като при условието на чл. 185, ал. 2, изр. второ във вр. ал 1 от ЗДДС, **НАМАЛЯВА** имуществената санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението е окончателно и не може да се оспорва.

Председател:

Членове: 1.

2.